

USNESENÍ SOUDU (třetího senátu)

13. prosince 2005 *

Ve věci T-397/02,

Arla Foods AMBA, se sídlem ve Viby (Dánsko),

Løgismose A/S, se sídlem v Broby (Dánsko),

Nordex Food A/S, se sídlem v Dronninglund (Dánsko),

Sinai Landmejeri, se sídlem v Broby,

Andelsmejeriet Sædager, se sídlem v Hobro (Dánsko),

Søvind Mejeri, se sídlem v Horsens (Dánsko),

Steensgaard Herregårdsmejeri, se sídlem v Millinge (Dánsko),

Mejeriet Grambogård I/S, se sídlem v Tommerup (Dánsko),

Kirkeby Cheese Export, se sídlem v Svendborg (Dánsko),

zastoupené G. Lettem, advokátem,

žalobkyně,

* Jednací jazyk: dánština.

podporované

Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irska, zastoupeným
P. Ormond, jako zmocněnkyní, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

proti

Komisi Evropských společenství, zastoupené H. Støvlbækem, J. Iglesias Buhigue-
sem a A.-M. Rouchaud-Joët, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování
v Lucemburku,

žalované,

podporované

Řeckou republikou, zastoupenou V. Kontolaimosem, I. Chalkiasem
a M. Tassopoulou, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

a

Syndesmos Ellinikon Viomichanion Galaktokomikon Proïonton (SEV-GAP), se
sídlem v Athénách (Řecko), zastoupenou N. Korogiannakisem, advokátem,

vedlejšími účastníky,

jejímž předmětem je návrh na zrušení nařízení Komise (ES) č. 1829/2002 ze dne 14. října 2002, kterým se mění příloha nařízení (ES) č. 1107/96, pokud jde o název „Feta“ (Úř. věst. L 277, s. 10; Zvl. vyd. 03/37, s. 195),

SOD PRVNÍHO STUPNĚ EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
(třetí senát),

ve složení M. Jaeger, předseda, J. Azizi a E. Cremona, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: E. Coulon,

vydává toto

Usnesení

Právní rámec

- ¹ Nařízení Rady (EHS) č. 2081/92 ze dne 14. července 1992 o ochraně zeměpisných označení a označení původu zemědělských produktů a potravin (Úř. věst. L 208, s. 1; Zvl. vyd. 03/13, s. 4, dále jen „základní nařízení“) stanoví podle svého článku 1 pravidla týkající se ochrany označení původu a zeměpisných označení ve Společenství, kterou mohou požívat určité zemědělské produkty a určité potraviny.

- 2 Podle čl. 2 odst. 2 písm. a) základního nařízení je „označením původu“ „název regionu, určitého místa nebo ve výjimečných případech země, který se používá k označení zemědělského produktu nebo potravinu:

— které pocházejí z tohoto regionu, určitého místa nebo země

a

— jejichž jakost nebo vlastnosti jsou převážně nebo výlučně dány zvláštním zeměpisným prostředím zahrnujícím přírodní a lidské činitele a jejichž produkce, zpracování a příprava probíhá ve vymezené zeměpisné oblasti“.

- 3 Článek 2 odst. 3 základního nařízení stanoví:

„Za označení původu se rovněž považují určitá tradiční zeměpisná nebo nezeměpisná označení pro zemědělský produkt nebo potravinu pocházející z regionu nebo z určitého místa, které splňují podmínky uvedené v odst. 2 písm. a) druhé odrážce.“

- 4 Podle článku 3 základního nařízení nemohou být zapsány názvy, které zdruhověly. Pro účely uvedeného nařízení se „názvem, který zdruhověl“ rozumí název zemědělského produktu nebo potraviny, který, přestože se váže k místu nebo regionu, kde byly tento produkt nebo potravina původně vyprodukovány nebo uvedeny na trh, se stal pro zemědělský produkt nebo potravinu běžným názvem.
- 5 Za účelem určení, zda název zdruhověl, či nikoliv, se přihlíží ke všem činitelům, zejména:
- ke stávající situaci v členském státě, odkud název pochází, a v oblastech spotřeby;
 - ke stávající situaci v ostatních členských státech;
 - k příslušným vnitrostátním právním předpisům a právním předpisům Společenství.
- 6 Zápis názvu zemědělského produktu a potraviny jako chráněného označení původu musí přitom splňovat podmínky stanovené základním nařízením a zvláště vyhovovat specifikaci vymezené v čl. 4 odst. 1 uvedeného nařízení. Tento zápis přiznává uvedenému názvu ochranu v rámci Společenství.

7 Články 5 až 7 základního nařízení zavádějí řízení o zápisu názvu, zvané „běžný postup“, které umožňuje každé skupině definované jako sdružení producentů nebo zpracovatelů stejných zemědělských produktů nebo potravin nebo za určitých podmínek veškerým fyzickým nebo právnickým osobám podat žádost o zápis v členském státě, ve kterém leží dotyčná zeměpisná oblast. Členský stát ověří, zda je žádost oprávněná, a postoupí ji Komisi. Pokud tato dojde k závěru, že název splňuje podmínky ochrany, zveřejní v *Úředním věstníku Evropských společenství* specifické údaje, které jsou uvedeny v čl. 6 odst. 2 základního nařízení.

8 Článek 7 základního nařízení stanoví:

„1. Do šesti měsíců ode dne zveřejnění v *Úředním věstníku Evropských společenství* podle čl. 6 odst. 2 může každý členský stát podat proti zápisu námitky.

2. Příslušné orgány členských států zajistí, aby všechny osoby, které mohou prokázat oprávněný hospodářský zájem, mohly nahlédnout do přihlášky. Navíc mohou členské státy podle stávající situace v členských státech umožnit přístup i dalším stranám s oprávněným zájmem.

3. Každá právnícká nebo fyzická osoba s oprávněným zájmem může vznést proti navrhovanému zápisu námitky, a to zasláním řádně odůvodněného prohlášení příslušnému orgánu členského státu, v němž má bydliště či sídlo nebo je usazena.

Příslušný orgán přijme nezbytná opatření, aby bylo k těmto připomínkám nebo námitkám ve stanovených lhůtách přihlédnuto.

[...]“

- 9 Pokud žádný členský stát nepodá Komisi námitky proti zamýšlenému zápisu, zapíše se název do rejstříku vedeného Komisí, nazvaného „Rejstřík chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení“.
- 10 Jestliže se nepodaří dotčeným členským státům dosáhnout v případě přípustných námitek vzájemné dohody podle čl. 7 odst. 5 základního nařízení, rozhodne Komise za použití postupu podle článku 15 tohoto nařízení (řízení výborové). Článek 7 odst. 5 písm. b) základního nařízení stanoví, že Komise přihlédne při svém rozhodování „k tradičně a poctivě uplatňovaným zvyklostem a skutečnému nebezpečí záměny“.
- 11 Článek 17 základního nařízení zavádí řízení o zápisu, zvané „zjednodušený postup“, které se liší od běžného postupu. Podle tohoto postupu sdělí členské státy Komisi, která jsou u nich právně chráněná označení nebo která ze vžitých označení chtějí zapsat podle základního nařízení. Postup podle článku 15 základního nařízení se použije obdobně. Článek 17 odst. 2 věta druhá tohoto nařízení upřesňuje, že námitkové řízení podle článku 7 nelze použít v rámci zjednodušeného postupu.

Skutkový základ sporu

- 12 Dopisem ze dne 21. ledna 1994 požádala řecká vláda Komisi o zápis názvu „Feta“ jako chráněného označení původu v souladu s článkem 17 základního nařízení.
- 13 Dne 19. ledna 1996 předložila Komise výboru zřízenému článkem 15 základního nařízení návrh nařízení obsahujícího seznam názvů způsobilých být zapsány jako chráněná zeměpisná označení nebo jako chráněná označení původu podle článku 17 základního nařízení. Tento seznam obsahoval výraz „Feta“. Jelikož výbor nezaujal stanovisko k tomuto návrhu ve lhůtě, která mu byla stanovena, předložila ho Komise dne 6. března 1996 Radě v souladu s čl. 15 čtvrtým pododstavcem základního nařízení. Rada nerozhodla ve lhůtě tří měsíců stanovené čl. 15 pátým pododstavcem základního nařízení.
- 14 V důsledku toho přijala Komise podle čl. 15 pátého pododstavce základního nařízení dne 12. června 1996 nařízení (ES) č. 1107/96 o zápisu zeměpisných označení a označení původu podle postupu stanoveného v článku 17 [základního] nařízení (Úř. věst. L 148, s. 1; Zvl. vyd. 03/19, s. 176). V souladu s článkem 1 nařízení č. 1107/96 byl název „Feta“ obsažený v příloze tohoto nařízení v části A v položce „Sýry“ a pod názvem země „Řecko“ zapsán jakožto chráněné označení původu.
- 15 Rozsudkem ze dne 16. března 1999, Dánsko a další v. Komise (C-289/96, C-293/96 a C-299/96, Recueil, s. I-1541) zrušil Soudní dvůr nařízení č. 1107/96 v rozsahu,

v němž provedlo zápis názvu „Feta“ jakožto chráněného označení původu. Soudní dvůr ve svém rozsudku uvedl, že Komise při přezkoumávání otázky, zda je „Feta“ druhovým označením, nezohlednila řádně veškeré činitele, které měla podle čl. 3 odst. 1 třetího pododstavce základního nařízení vzít v úvahu.

- 16 V návaznosti na tento rozsudek Komise přijala dne 25. května 1999 nařízení (ES) č. 1070/99, kterým se mění příloha nařízení č. 1107/96 (Úř. věst. L 130, s. 18; Zvl. vyd. 03/25, s. 274), kterým byl název „Feta“ vymazán z Rejstříku chráněných zeměpisných označení a označení původu, jakož i z přílohy nařízení č. 1107/96.
- 17 Po pozdějším opětovném přezkumu žádosti o zápis řecké vlády předložila Komise výboru podle čl. 15 druhého pododstavce základního nařízení návrh nařízení a navrhla zapsat název „Feta“ na základě článku 17 základního nařízení jako chráněné označení původu do Rejstříku chráněných zeměpisných označení a označení původu. Jelikož se výbor k tomuto návrhu v rámci stanovené lhůty nevyjádřil, předložila ho Komise podle čl. 15 čtvrtého pododstavce základního nařízení Radě.
- 18 Jelikož Rada nepřijala rozhodnutí o návrhu ve lhůtě stanovené v čl. 15 pátém pododstavci základního nařízení, přijala Komise dne 14. října 2002 nařízení (ES) č. 1829/2002, kterým se mění příloha nařízení č. 1107/96, pokud jde o název „Feta“ (Úř. věst. L 277, s. 10; Zvl. vyd. 03/27, s. 195, dále jen „napadené nařízení“). Na základě tohoto nařízení byl název „Feta“ znovu zapsán jako chráněné označení původu a byl doplněn do přílohy nařízení č. 1107/96, části A pod položky „Sýry“ a „Řecko“.

Řízení

- 19 Návrhem došlým kanceláři Soudu dne 19. prosince 2002 podaly žalobkyně projednávanou žalobu.
- 20 Dopisem ze dne 5. února 2003 navrhla Komise přerušení řízení do doby vydání rozsudku ve věcech C-465/02 a C-466/02.
- 21 Dopisem ze dne 26. února 2003 sdělily žalobkyně, že mají námitky proti návrhu na přerušení řízení.
- 22 Rozhodnutím ze dne 19. března 2003 zamítl Soud návrh na přerušení řízení.
- 23 Samostatným podáním, došlým kanceláři Soudu dne 5. června 2003, vznesla Komise námitku nepřípustnosti podle článku 114 jednacího řádu Soudu.
- 24 Dne 20. srpna 2003 předložily žalobkyně k této námitce svá písemná vyjádření.
- 25 Podáními došlými kanceláři Soudu dne 16. dubna a 9. května 2003 podaly Řecká republika a Syndesmos Ellinikon Viomachanion Galaktokomikon Proïonton (SEV-GAP) (Sdružení řeckých producentů mléčných produktů) návrh na vstoupení do řízení jako vedlejší účastníci na podporu návrhových žádání Komise.

- 26 Podáním došlým kanceláři Soudu dne 2. května 2003 podalo Spojené království Velké Británie a Severního Irska návrh na vstoupení do řízení jako vedlejší účastník na podporu návrhových žádání žalobkyně.
- 27 Usnesením ze dne 8. září 2003 bylo Řecké republice a Spojenému království Velké Británie a Severního Irska povoleno vstoupit do řízení jako vedlejší účastníci.
- 28 Dne 21. října 2003 předložila Řecká republika svůj spis vedlejšího účastníka na podporu návrhových žádání Komise.
- 29 Usnesením ze dne 23. března 2004 bylo SEV-GAP povoleno vstoupit do řízení jako vedlejší účastník.
- 30 Dne 10. května 2004 předložilo SEV-GAP svůj spis vedlejšího účastníka na podporu návrhových žádání Komise.
- 31 Spojené království Velké Británie a Severního Irska nepředložilo spis vedlejšího účastníka ve stanovené lhůtě.

Návrhová žádání účastníků řízení

- 32 Žalobkyně ve své žalobě navrhuje, aby Soud:

— zrušil napadené nařízení;

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

33 Komise ve své námitce nepřípustnosti navrhuje, aby Soud:

— odmítl žalobu jako nepřípustnou;

— uložil žalobkyním náhradu nákladů řízení.

34 Žalobkyně ve svých vyjádřeních k námitce nepřípustnosti navrhují, aby Soud námitku nepřípustnosti zamítl.

35 Řecká republika a SEV-GAP ve svých spisech vedlejších účastníků navrhují, aby Soud:

— odmítl žalobu jako nepřípustnou;

— uložil žalobkyním náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

- 36 Projednávanou žalobou se žalobkyně domáhají zrušení napadeného nařízení.
- 37 Komise, jakož i Řecká republika a SEV-GAP, které vstoupily do řízení jako vedlejší účastníci na její podporu, mají za to, že žaloba je nepřípustná z toho důvodu, že žalobkyně nejsou aktivně legitimovány ve smyslu čl. 230 čtvrtého pododstavce ES. Řecká republika krom toho tvrdí, že žaloba byla podána opožděně.
- 38 Na základě čl. 114 odst. 1 jednacího řádu požaduje-li to některý účastník řízení, může Soud vydat rozhodnutí o nepřípustnosti bez projednání věci samé. Podle odstavce 3 stejného článku následuje dále ústní část řízení, pokud Soud nerozhodne jinak. V projednávaném případě má Soud věc na základě přezkumu spisu za dostatečně objasněnou, aby mohl rozhodnout o námitce Komise, aniž by zahájil ústní část řízení.
- K námitce nepřípustnosti vznesené Řeckou republikou vycházející z opožděného podání žaloby*
- 39 Řecká republika tvrdí, že žaloba je nepřípustná z toho důvodu, že byla podána opožděně. Jelikož bylo napadené nařízení zveřejněno dne 15. října 2002 a žaloba byla podána až dne 19. prosince 2002, lhůta dvou měsíců stanovená v čl. 230 pátém pododstavci ES nebyla dodržena.

- 40 Je třeba konstatovat, že tato námitka nepřipustnosti je zjevně neopodstatněná. Lhůta pro podání žaloby totiž podle čl. 102 odst. 1 jednacího řádu začíná běžet až od konce čtrnáctého dne po zveřejnění dotčeného aktu. K tomu se přidává lhůta z důvodu vzdálenosti stanovená v čl. 102 odst. 2 jednacího řádu, tedy deset dodatečných dnů. Projednávaná žaloba byla tudíž podána ve lhůtě.

K námitce nepřipustnosti vycházející z nedostatku aktivní legitimace žalobkyň

Argumenty účastníků řízení

- 41 Komise, Řecká republika a SEV-GAP tvrdí, že žaloba se týká nařízení s obecnou působností ve smyslu čl. 249 druhého pododstavce ES a že žalobkyně nejsou napadeným nařízením osobně dotčeny.
- 42 Žalobkyně mají za to, že žaloba je přípustná. Uplatňují, že skutečnost, že napadené nařízení má podobu nařízení s obecnou působností nevylučuje, aby jím byly osobně a bezprostředně dotčeny. Uplatňují v tomto ohledu pět argumentů.
- 43 Zaprvé žalobkyně tvrdí, že jsou osobně dotčeny, jelikož mají zvláštní právo užívat název „Feta“ nebo „dansk Feta“. Mají tak za to, že napadené nařízení zasahuje jednak do jejich historicky nabytého práva užívat název „Feta“ a jednak do jejich práva, jakožto dánského výrobce, užívat právně chráněný název „dansk Feta“, jelikož toto nařízení přiznává výlučné právo užívat název „Feta“ řeckým producentům. Uplatňují, že produkují sýr feta pod označením „dansk Feta“ v souladu

s dánskými právními předpisy, které vyhrazují právo užívat tento název dánským producentům fety. Tvrdí krom toho, že označení „dansk Feta“ představuje „značku kvality“ umožňující určit, že produkt splňuje určitá kritéria určená zákonem týkající se původu, složení, způsobu produkce nebo kvality produktu.

44 Žalobkyně odkazují na podporu své argumentace na rozsudek Soudního dvora ze dne 18. května 1994, Codorníu v. Rada (C-309/89, Recueil, s. I-1853), jakož i na usnesení Soudu ze dne 26. března 1999, Biscuiterie-confiserie LOR a Confiserie du Tech v. Komise (T-114/96, Recueil, s. II-913) a ze dne 30. ledna 2001, La Conquete v. Komise (T-215/00, Recueil, s. II-181).

45 V tomto ohledu tvrdí, že ve smyslu této judikatury jim přísluší obdobné zvláštní právo získané na vnitrostátní úrovni, jelikož měly v Dánsku chráněné právo užívat název „dansk Feta“, které přiznává ochranu obdobnou, jako je ta poskytovaná nařízením č. 2081/92. Toto systematicky užívané právo je podle žalobkyň zvláštní pro dánské producenty, které zápis názvu „Feta“ zasáhne tím, že jim bude bránit v užívání názvu široce přijatého spotřebiteli.

46 Zadruhé žalobkyně mají za to, že je jejich situace individualizuje, jelikož představují nejvýznamnější produkci sýru feta v Evropské unii. Arla Foods AMBA je tak největším soukromým producentem sýru feta ve Společenství, s produkcí 15 609 tun v roce 2001. Krom toho celková produkce žalobkyň představovala v průměru 39 % celkové produkce sýru feta v Evropské unii za období 1988–1995 a 13 % za rok 2001.

- 47 Zatřetí žalobkyně tvrdí, že je jejich situace individualizuje z důvodu následků zápisu názvu „Feta“ z hlediska hospodářské soutěže pouze ve prospěch řeckých producentů. Tvrdí v tomto ohledu, že po tomto zápisu jako označení řeckého původu bude jejich postavení na trhu dotčeno, a to tím spíše, že řečtí producenti, kteří jediní mají právo užívat název „Feta“, jsou největšími konkurenty žalobkyň na evropském trhu.
- 48 Začtvrté mají žalobkyně za to, že pokud má Komise povinnost přihlédnout k následkům aktu, který zamýšlí přijmout, pro některé jednotlivce, mohou být tito jednotlivci individualizováni. Žalobkyně se v projednávaném případě domnívají, že se Komise v takové situaci nachází, zejména s ohledem na článek 3 základního nařízení, z něhož vyplývá, že Komise musí přihlédnout k stávajícím produktům zákonně uváděným na trh v jiných členských státech za účelem námítky proti zápisu označení původu. Na podporu své argumentace se dovolávají rozsudku Soudu ze dne 3. května 2002, Jégo-Quéré v. Komise (T-177/01, Recueil, s. II-2365).
- 49 Zapáté žalobkyně uplatňují, že jsou osobně dotčeny s ohledem na zásadu účinné soudní ochrany. Tvrdí, že nemohly získat odpověď na předběžnou otázku položenou Soudním dvorem ve věci *Canadane Cheese Trading AMBA* (C-317/95, Recueil, s. I-4681) z důvodu jejího zpětvzetí předkládacím soudem. Krom toho tvrdí, že během přechodného období nemohou podat žalobu u vnitrostátních soudů, neboť teprve po uplynutí tohoto přechodného období bude mít pro ně uvádění sýru pod označením „dansk Feta“ na trh právní důsledky. Nakonec tvrdí, že pojem individuálního zájmu musí být používán stejně pro řecké a dánské producenty. Vzhledem k tomu, že pokud by řecká žádost o zápis názvu „Feta“ byla zamítnuta, řečtí producenti by mohli toto rozhodnutí napadnout, musí tomu tak být v projednávaném případě rovněž pro žalobkyně s ohledem na pro ně záporné rozhodnutí.

Závěry Soudu

- 50 Článek 230 čtvrtý pododstavec ES stanoví, že každá fyzická nebo právnická osoba může podat žalobu proti rozhodnutím, která, byť vydána ve formě nařízení, se jí bezprostředně a osobně dotýkají.
- 51 Podle ustálené judikatury musí být kritériem rozlišení mezi nařízením a rozhodnutím posuzováno na základě toho, zda se jedná o akt s obecnou působností, či nikoliv (usnesení Soudního dvora ze dne 23. listopadu 1995, *Asocarne v. Rada*, C-10/95 P, Recueil, s. I-4149, bod 28, a ze dne 24. dubna 1996, *CNPAA v. Rada*, C-87/95 P, Recueil, s. I-2003, bod 33). Akt má obecnou působnost, když se použije na objektivně určené situace a způsobuje právní účinky vůči abstraktně vymezeným kategoriím osob (rozsudek Soudu ze dne 10. července 1996, *Weber v. Komise*, T-482/93, Recueil, s. II-609, bod 55 a uvedená judikatura).
- 52 V projednávaném případě zajišťuje napadené nařízení názvu „Feta“ ochranu označení původu stanovenou v základním nařízení. Tato ochrana spočívá v tom, že užívání názvu „Feta“ je vyhrazeno producentům usazeným v popsané zeměpisné oblasti, jejichž produkty splňují zeměpisné a kvalitativní požadavky stanovené ve specifikaci stanovující podmínky užívání příslušného označení. Napadené nařízení přiznává všem podnikům, jejichž produkty splňují předepsané zeměpisné a kvalitativní požadavky, právo uvádět produkty pod uvedeným označením na trh, přičemž upírá toto právo všem podnikům, jejichž produkty tyto podmínky, které jsou pro veškeré podniky stejné, nesplňují. Napadené nařízení platí jak pro všechny současné a budoucí producenty fety, kteří jsou oprávněni užívat tento název, tak i pro producenty, kterým je po uplynutí přechodné lhůty zakázáno název užívat. Týká se nejen producentů z členských států, ale způsobuje právní účinky i vůči neznámému počtu producentů ze třetích zemí, kteří chtějí v současné době nebo v budoucnosti dovážet sýr feta do Společenství (usnesení Soudu ze dne 6. července 2004, *Alpenhain-Camembert-Werk a další v. Komise*, T-370/02, Sb. rozh. s. II-2097, bod 54).

- 53 Napadené nařízení tedy představuje opatření s obecnou působností ve smyslu čl. 249 druhého pododstavce ES. Použije se na objektivně určené situace a způsobuje právní účinky vůči abstraktně vymezeným skupinám osob (usnesení *Alpenhain-Camembert-Werk a další v. Komise*, bod 52 výše, bod 55). Tato obecná působnost vyplývá ostatně z účelu dotčené právní úpravy, a sice ochrany platně zapsaných zeměpisných označení a označení původu *erga omnes* v celém Evropském společenství.
- 54 Není však vyloučeno, že se ustanovení, které má svou povahou a svou působností charakter aktu s obecnou působností, může osobně dotýkat fyzické nebo právnické osoby. Tak je tomu v případě, kdy je fyzická nebo právnická osoba dotčeným aktem zasažena z důvodu určitých vlastností, které jsou pro ni zvláštní, nebo faktické situace, která ji vymezuje vzhledem ke všem ostatním osobám, a tím ji individualizuje způsobem obdobným tomu, „jakým by byl individualizován adresát aktu (rozsudky Soudního dvora ze dne 15. července 1963, *Plaumann v. Komise*, 25/62, Recueil, s. 197, 223; a *Codorníu v. Rada*, bod 44 výše, body 19 a 20; usnesení *Alpenhain-Camembert-Werk a další v. Komise*, bod 52 výše, bod 56).
- 55 V projednávaném případě se nedá vyvodit ze žádného argumentu předloženého žalobkyněmi, že by měly jakoukoli vlastnost, která by pro ně byla zvláštní, nebo že by existovala faktická situace, která by je vymezovala, a tím by je individualizovala vzhledem ke všem dotčeným hospodářským subjektům. Žalující podniky jsou naopak napadeným nařízením dotčeny jen ve svém postavení jakožto hospodářské subjekty produkující nebo uvádějící na trh sýr, které nesplňují podmínky pro užívání chráněného označení původu „Feta“. Žalobkyně jsou proto zasaženy stejným způsobem jako všechny ostatní podniky, jejichž produkty rovněž nejsou v souladu s dotčenými požadavky práva Společenství.
- 56 Pokud se jedná zaprvé o argument, podle kterého jsou žalobkyně osobně dotčeny, jelikož mají zvláštní právo užívat název „Feta“ nebo „dansk Feta“, je třeba nejprve poznamenat, že je nesporné, že tento uváděný název „dansk Feta“ nepředstavuje

označení původu nebo chráněné zeměpisné označení podle základního nařízení. Na rozdíl od situace převládající v oblasti ochranných známek, kde koexistuje systém ochrany zajištěný na vnitrostátní úrovni a úrovni Společenství, uvedená označení původu nebo zeměpisná označení mohou požívat ochrany ve všech členských státech pouze v rozsahu, v němž jsou zapsány na úrovni Společenství podle základního nařízení. Je namístě krom toho podotknout, že žalobkyně rovněž netvrdily, že Dánské království sdělilo Komisi na základě článku 17 základního nařízení název „dansk Feta“ jako název, který je právně chráněn v Dánsku. Z toho vyplývá, že dánská právní úprava nemůže přiznat žalobkyním zvláštní právo, které je obdobné právu ochranné známky, jež měl žalobce ve věci Codorníu v. Rada, bod 44 výše.

- 57 Dále je třeba se domnívat, že žalobkyně neprokázaly, že užívání jimi nárokováného názvu „Feta“ nebo „dansk Feta“ vyplývá ze zvláštního obdobného práva, které nabýly na vnitrostátní úrovni nebo úrovni Společenství před přijetím napadeného nařízení a které by bylo tímto nařízením zasaženo ve smyslu rozsudku Codorníu v. Rada a usnesení La Conqueste v. Komise, bod 44 výše.
- 58 Skutečnost, že žalobkyně již dlouho uvádějí své produkty na trh pod názvem „Feta“ nebo „dansk Feta“, jim nepřiznává zvláštní právo ve smyslu výše uvedené judikatury. Situace žalobkyň se proto neliší od situace ostatních producentů, kteří rovněž prodávají své produkty jakožto „Feta“ nebo „dansk Feta“ a kteří nejsou dále po zápisu chráněného označení původu oprávněni k užívání tohoto označení (viz v tomto smyslu usnesení Alpenhain-Camembert-Werk a další v. Komise, bod 52 výše, bod 66).
- 59 Existence dánských právních předpisů týkajících se názvu „dansk Feta“ nemůže zpochybnit tento závěr.

- 60 Jednak toto nařízení nemůže individualizovat situaci žalobkyně, jelikož se použije na všechny subjekty produkující sýry, které splňují kritéria určená dánskými právními předpisy.
- 61 Krom toho tato právní úprava nepřiznává žalobkyním žádné zvláštní právo. Jak totiž vyplývá ze spisu a rozsudku *Dánsko a další v. Komise*, bod 15 výše (bod 63), podle kterého „podle dánské vlády existují v tomto státě od roku 1963 právní normy, které požadují, aby feta zde produkovaná byla opatřena štítky jasně uvádějícími „dansk Feta“, dánská právní úprava, které se dovolávají žalobkyně, pouze ukládá povinnost označit původ dotčeného sýru.
- 62 Dotčená právní úprava tedy nepředstavuje opatření, které žalobkyním přiznává zvláštní právo, ale naopak jim za účelem produkování produktu a jeho uvádění na trh v Dánsku jako sýru feta ukládá povinnost opatřit jej zpřesněním „dansk“.
- 63 Žalobkyně se proto nemohou dovolávat dánské právní úpravy, aby mohly tvrdit, že se nacházejí ve zvláštní situaci, která odůvodňuje, aby jim bylo přiznáno právo podat žalobu proti napadenému nařízení narozdíl od všech ostatních producentů fety ve Společenství, zejména ve Francii a Německu, kteří mohou volně produkovat a uvádět na trh sýr feta, aniž by k tomu, aby tak mohli činit, museli připojit poznámku upřesňující zeměpisný původ jejich produktu.
- 64 Žalobkyně rovněž tvrdí, že dánská právní úprava musí být považována za úpravu, která zavádí značku kvality.

- 65 Je namístě v tomto ohledu nejprve připomenout, že jak vyplývá ze spisu, tato dánská právní úprava nebyla přijata za účelem ochrany nebo uplatnění případných zvláštních vlastností, kterými je dánská feta vybavena, ale odpovídá na nutnost zajistit správnou a přesnou informaci spotřebitele tím, že zabrání riziku záměny s řeckou fetou. Dánská právní úprava ostatně rovněž stanoví připojení přídatného jména „dánský“ pro celou řadu jiných sýrů produkovaných v Dánsku a které mají svůj historický původ v jiných členských státech nebo třetích zemích (grana, munster, gouda atd.).
- 66 Dále je třeba konstatovat, že žalobkyně ani neobjasnila důvody, které by mohly prokázat, že uvedenou právní úpravu lze považovat za úpravu, která zavádí značku kvality, ani nebyly schopny odůvodnit slučitelnost takové značky kvality s články 28 ES a 30 ES. Z judikatury totiž vyplývá, že právo na označení kvality může – s výjimkou pravidel použitelných v oblasti označení původu a uvádění provenience – záviset pouze na objektivních skutečných vlastnostech, z nichž vyplývá kvalita produktu vzhledem k stejnému produktu nižší kvality, ale nikoliv na zeměpisné poloze té či oné fáze jeho produkce, a že tato označení kvality nemohou být spjata s vnitrostátním umístěním výrobních procesů dotčených produktů, ale pouze s objektivními skutečnými vlastnostmi, jež dávají produktům legálně požadovanou kvalitu (viz v tomto smyslu rozsudky Soudního dvora ze dne 12. října 1978, Eggers, 13/78, Recueil, s. 1935, body 24 a 25; ze dne 5. listopadu 2002, Komise v. Německo, C-325/00, Recueil, s. I-9977, a ze dne 6. března 2003, Komise v. Francie, C-6/02, Recueil, s. I-2389).
- 67 V každém případě, i za předpokladu, že by uvedená dánská právní úprava mohla být považována za úpravu, která zakládá značku kvality, pouhá tato okolnost nemůže postačovat k individualizaci žalobkyň vzhledem ke všem producentům fety, kteří splňují povinnosti stanovené dánskou právní úpravou.
- 68 Je třeba krom toho upřesnit, že neexistenci zvláštního práva přiznaného žalobkyním potvrzuje skutečnost, že jejich situace je výslovně abstraktním a obecným způsobem upravena čl. 13 odst. 2 základního nařízení, který stanoví přechodné období, které

zajišťuje při dodržení určitých podmínek bez rozdílů všem producentům dobu na přizpůsobení, která je dostatečně dlouhá, aby byla vyloučena jakákoliv újma (viz v tomto smyslu usnesení Alpenhain-Camembert-Werk a další v. Komise, bod 52 výše, bod 66). Skutečnost, že jsou žalobkyně dotčeny tímto přechodným režimem, tedy nemůže postačovat k jejich individualizaci.

- 69 Pokud jde zadruhé o tvrzení, podle kterého je situace žalobkyň individualizována, jelikož produkují významnou část sýru feta v Evropské unii, postačuje připomenout, že skutečnost, že podnik ovládá velkou část dotčeného trhu, nepostačuje sama o sobě k tomu, aby ho vymezovala vzhledem ke všem ostatním hospodářským subjektům dotčeným napadeným nařízením (usnesení Soudu ze dne 9. listopadu 1999, CSR Pampryl v. Komise, T-114/99, Recueil, s. II-3331, bod 46, a Alpenhain-Camembert-Werk a další v. Komise, bod 52 výše, bod 58).
- 70 Pokud jde zatřetí o argument týkající se přihlédnutí za účelem individualizace situace žalobkyň k následkům, z hlediska hospodářské soutěže, zápisu názvu „Feta“ ve prospěch řeckých producentů, je namísto připomenout, že v každém případě skutečnost, že akt s obecnou působností může mít různé právní účinky vůči různým právním subjektům, na které se vztahuje, je nemůže vymezovat vzhledem ke všem ostatním dotčeným subjektům, jelikož, jako v projednávaném případě, se použití tohoto aktu uskutečňuje na základě objektivně určené situace (rozsudek Soudu ze dne 22. února 2000, ACAV a další v. Rada, T-138/98, Recueil, s. II-341, bod 66, a usnesení La Conquête v. Komise, bod 44 výše, bod 37).
- 71 Krom toho Soudní dvůr výslovně potvrdil, že skutečnost, že je žalobce v okamžiku přijetí nařízení o zápisu označení původu v situaci, která vyžaduje, aby přizpůsobil svou výrobní strukturu pro splnění podmínek stanovených nařízením, nepostačuje

k tomu, aby byl osobně dotčen způsobem obdobným tomu, jakým by byl dotčen adresát aktu (usnesení *La Conquete v. Komise*, bod 44 výše, bod 35).

- 72 Pokud jde začtvrté o argumentaci žalobkyň týkající se údajné povinnosti Komise přihlídnout k situaci žalobkyň při přijímání nařízení, nelze vyvodit z pouhého zjištění, že Komise je povinna seznámit se s negativními dopady, které hrozí, že bude dotčený akt mít na určité podniky, že jsou osobně dotčeny ve smyslu čl. 230 čtvrtého pododstavce ES (viz v tomto smyslu rozsudek Soudního dvora ze dne 10. dubna 2003, *Komise v. Nizozemské Antily*, C-142/00 P, Recueil, s. I-3483, bod 75).
- 73 Pokud jde zapáté a v poslední řadě o argument žalobkyně vycházející z požadavku účinné soudní ochrany, je třeba nejprve uvést, že přímá žaloba na neplatnost k soudu Společenství nemůže být přípustná, i kdyby mohlo být po konkrétním přezkumu vnitrostátních procesních pravidel tímto soudem prokázáno, že tyto předpisy neopravňují jednotlivce k podání žaloby, která by mu umožnila napadnout platnost zpochybňovaného aktu Společenství (usnesení Soudního dvora ze dne 12. prosince 2003, *Bactria v. Komise*, C-258/02 P, Recueil, s. I-15105, bod 58).
- 74 Krom toho Soudní dvůr jasně stanovil, pokud jde o podmínku individuálního zájmu podle čl. 230 čtvrtého pododstavce ES, že i když je pravda, že podmínka osobního dotčení musí být vykládána ve světle zásady účinné soudní ochrany tak, že se přihlíží k rozličným okolnostem, které mohou individualizovat žalobce, nemůže takový výklad vést k odstranění dotčené podmínky, která je výslovně stanovena Smlouvou, aniž by byly překročeny pravomoci soudů Společenství, které jim Smlouva přiznává. Z toho vyplývá, že žádná fyzická nebo právnická osoba, která tuto podmínku nesplňuje, není v každém případě oprávněna podat žalobu na neplatnost proti nařízení (rozsudky Soudního dvora ze dne 25. července 2002, *Unión de Pequeños Agricultores v. Rada*, C-50/00 P, Recueil, s. I-6677, body 36, 37 a 39, a ze dne 1. dubna 2004, *Komise v. Jégo-Quéré*, C-263/02 P, Recueil, s. I-3425, bod 33).

- 75 Z výše uvedeného vyplývá, že dánští producenti sýru feta nemohou být považováni za osobně dotčené napadeným nařízením ve smyslu čl. 230 čtvrtého pododstavce ES.
- 76 Z výše uvedeného vyplývá, že jelikož napadené nařízení představuje opatření s obecnou působností a žalobkyně nejsou zasaženy z důvodu určitých vlastností, které jsou pro ně zvláštní nebo faktické situace, která je vymezuje vzhledem ke všem ostatním osobám, a tím je individualizuje, žaloba je nepřipustná.

K nákladům řízení

- 77 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Komise požadovala náhradu nákladů řízení a žalobkyně neměly ve věci úspěch, je namíste s přihlédnutím k návrhovým žádáním Komise žalobkyním uložit náhradu vlastních nákladů řízení, jakož i nákladů řízení vynaložených Komisí.
- 78 Podle čl. 87 odst. 4 prvního pododstavce jednacího řádu ponese členské státy, které vstoupily do řízení jako vedlejší účastníci, vlastní náklady řízení. V projednávaném případě je namíste uložit Řecké republice a Spojenému království Velké Británie a Severního Irska náhradu vlastních nákladů řízení.
- 79 Podle čl. 87 odst. 4 třetího pododstavce jednacího řádu může být uloženo jiným vedlejším účastníkům, než jsou členské státy a orgány nést vlastní náklady řízení. V projednávaném případě je namíste rozhodnout, že SEV-GAP ponese vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů

Soud (třetí senát)

rozhodl takto:

- 1) Žaloba se odmítá jako nepřipustná.**
- 2) Žalobkyně ponesou vlastní náklady řízení, jakož i náklady řízení vynaložené Komisí.**
- 3) Řecká republika, Spojené království Velké Británie a Severního Irska a Syndesmos Ellinikon Viomichanion Galaktokomikon Proïonton (SEV-GAP) ponesou vlastní náklady řízení.**

V Lucemburku dne 13. prosince 2005.

Vedoucí soudní kanceláře

E. Coulon

Předseda

M. Jaeger